

Електронний журнал «Державне управління: удосконалення та розвиток» включено до переліку наукових фахових видань України з державного управління (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 1643 від 28.12.2019).

Спеціальність – 281.

Державне управління: удосконалення та розвиток. 2025. № 9.

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2156.2025.9.17>

УДК 352(477):005.92:34(045)

Г. П. Нестеренко,

к. держ. упр, доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування, Державний університет «Київський авіаційний інститут»

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-1106-3790>

А. І. Чорнобривцева,

аспірант кафедри публічного управління та адміністрування,

Державний університет «Київський авіаційний інститут»

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-8828-3521>

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДЗВІТНОСТІ ТА ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПОСАДОВИХ ОСІБ У СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ УКРАЇНИ: ПРАВОВІ ТА ІНСТИТУЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ

H. Nesterenko,

PhD in Public Administration, Associate Professor, Associate Professor of the

Department of Public Administration and Management,

State University «Kyiv Aviation Institute»

A. Chornobryvtseva,

Postgraduate student of the Department of Public Administration and Management,

State University «Kyiv Aviation Institute»

ENSURING ACCOUNTABILITY AND RESPONSIBILITY OF OFFICIALS IN THE PUBLIC ADMINISTRATION SYSTEM OF UKRAINE: LEGAL AND INSTITUTIONAL MECHANISMS

У статті досліджуються правові та інституційні механізми забезпечення підзвітності та відповідальності посадових осіб у системі публічного управління України. Ці питання набувають особливої ваги у контексті боротьби з корупцією та підвищенням ефективності державного управління. Зокрема, наголошується на важливості наявності дієвих законодавчих рамок, які забезпечують прозорість і підзвітність діяльності посадових осіб, що є основою для запобігання зловживанню владою і підвищення довіри громадян до державних інституцій.

Автори аналізують законодавство України як основу для правового регулювання підзвітності та відповідальності, розглядаються існуючі проблеми та прогалини у законодавстві, які ускладнюють практичну реалізацію принципів підзвітності, що часто призводить до ситуацій, коли посадові особи уникають відповідальності за свої дії.

Проаналізовано ролі таких ключових інституцій, як Національне агентство з питань запобігання корупції, Державна аудиторська служба України та Вищий антикорупційний суд як органів, що відіграють значну роль у системі контролю за діяльністю посадових осіб, забезпечуючи нагляд і оцінку їхніх дій, а також притягнення до відповідальності за порушення. Особлива увага приділяється викликам, з якими стикаються ці інституції та пропонуються шляхи подолання окреслених проблем.

The article examines legal and institutional mechanisms for ensuring accountability and responsibility of officials in the public administration system of Ukraine. The authors noted that in the modern world these issues are gaining particular importance in the context of fighting corruption and increasing the efficiency of public administration. In particular, it is emphasized the importance of having an effective legislative framework that ensures transparency and

accountability of the activities of officials, which is the basis for preventing abuse of power and increasing citizens' trust in state institutions.

The authors emphasizes that the Constitution of Ukraine and laws such as "On Civil Service", "On Prevention of Corruption" and "On Administrative Procedures" are the basis for legal regulation of accountability and responsibility. These laws establish legal norms that regulate the activities of officials, define their duties, rights and responsibilities, creating a foundation for effective public administration. The article also examines the existing problems and gaps in legislation that complicate the practical implementation of the principles of accountability, which often leads to situations where officials avoid responsibility for their actions.

The authors analyzes in detail the roles of such key institutions as the National Agency for the Prevention of Corruption, the State Audit Service of Ukraine, and the High Anti-Corruption Court. These bodies play a crucial role in the system of control over the activities of officials, providing supervision and evaluation of their actions, as well as prosecution for violations. Particular attention is paid to the challenges these institutions face, such as political influence, insufficient funding and lack of qualified personnel, which significantly limit their ability to perform their functions effectively. The article also suggests ways to overcome these problems, including strengthening the independence of control bodies, providing them with adequate funding, developing human resources and introducing modern technologies to increase the effectiveness of supervision and control.

In conclusion, the article emphasizes the importance of a comprehensive approach to ensuring accountability and responsibility of officials in the public administration system of Ukraine. This includes improving the legal framework, strengthening institutional capacity, introducing modern technologies and securing political and public support. Only through the coordinated work of all interested parties can sustainable results be achieved and effective and transparent management

ensured, which is a necessary condition for the sustainable development and prosperity of Ukraine.

Ключові слова: *підзвітність посадових осіб, відповідальність у публічному управлінні, Національне агентство з питань запобігання корупції, Державна аудиторська служба України, Вищий антикорупційний суд, запобігання корупції, політичний вплив на контролюючі органи, інституційні механізми контролю.*

Keywords: *accountability of officials, responsibility in public administration, National Agency for Prevention of Corruption, State Audit Service of Ukraine, Higher Anti-Corruption Court, Prevention of Corruption, political influence on control bodies, institutional control mechanisms.*

Постановка проблеми. Підзвітність та відповідальність посадових осіб у системі публічного управління є критично важливими для забезпечення прозорості та ефективності державного управління. В Україні ці питання особливо актуальні через існуючі виклики, пов'язані з корупцією, неефективним використанням державних ресурсів та політичним впливом на роботу державних органів. Наявність чітких механізмів контролю та відповідальності є необхідною умовою для запобігання зловживанню владою і підтримання довіри громадян до державних інституцій. Проте, сучасна система публічного управління України часто стикається з проблемами у реалізації цих механізмів, що підкреслює необхідність вдосконалення правових та інституційних засобів для забезпечення належної підзвітності та відповідальності посадових осіб.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У науковій літературі активно досліджуються питання підзвітності та відповідальності посадових осіб у системі публічного управління. Вчені аналізують ефективність правових норм, функціонування контрольних органів та вплив корупції на державне

управління. Зокрема, вчені Ю. Голик, О. Зубчик, А. Миколюк, Є. Мінакова, М. Орел, Г. Ситник, М. Штельмашенко та інші, наголошують на необхідності незалежності антикорупційних органів, таких як Національне агентство з питань запобігання корупції та Вищий антикорупційний суд, а також на важливості удосконалення законодавства. Важливим аспектом досліджень є впровадження сучасних технологій для підвищення прозорості та ефективності державного управління. Однак, попри ці дослідження, практична реалізація механізмів підзвітності та відповідальності в Україні залишається складним завданням через політичний тиск, обмежені ресурси та недостатню координацію між органами.

Метою статті є аналіз правових та інституційних механізмів забезпечення підзвітності та відповідальності посадових осіб у системі публічного управління України, а також визначення ключових викликів та перспектив їх вдосконалення.

Виклад основного матеріалу. У сучасному світі питання підзвітності та відповідальності посадових осіб у системі публічного управління України набувають особливої ваги у контексті сучасних викликів і реформ. Дієві правові та інституційні механізми, які забезпечують контроль за діями посадових осіб, є ключовими для ефективного функціонування державних органів. Відсутність чіткої підзвітності та ефективних механізмів відповідальності може призвести до зловживання владою, корупції та неефективного управління державними ресурсами. Відтак, розуміння та впровадження належних правових та інституційних засобів є критичними для забезпечення прозорості та відповідальності в публічному управлінні України.

Принадно зауважити, що нинішня система публічного управління України вимагає чітких і узгоджених правових рамок для забезпечення підзвітності посадових осіб. Правова база, яка регулює підзвітність та відповідальність, створює основу для формування ефективних механізмів

контролю. Вказані рамки повинні забезпечувати, щоб посадові особи діяли в межах закону, дотримувалися етичних стандартів та були підзвітні за свої рішення і дії. Водночас, для досягнення належної підзвітності необхідно не лише створити відповідні закони, але й забезпечити їх ефективне застосування на практиці. Це вимагає детального аналізу існуючих правових основ та оцінки їхньої здатності забезпечувати належний рівень підзвітності та відповідальності в системі публічного управління.

Необхідно зауважити, що правова основа для підзвітності та відповідальності посадових осіб в Україні закладена в Конституції України та ряді законів і нормативних актів. Неможливо не зазначити, що Конституція України від 01 січня 2020 року № 27-IX визначає принцип верховенства права, який закріплює обов'язок державних органів діяти виключно в межах законодавства [2]. Цей принцип є основоположним для всіх нормативних актів, які регулюють діяльність посадових осіб, і формує фундамент для побудови ефективної системи публічного управління. Конституція встановлює базові положення, які регулюють правовий статус державних службовців і визначають рамки їхньої відповідальності перед суспільством.

Додатково, слід звернути увагу на закони України, такі як “Про державну службу” від 18 травня 2024 року № 3633-IX [9], “Про запобігання корупції” від 04 травня 2024 року № 3621-IX [10], та “Про адміністративну процедуру” від 01 січня 2024 року № 3295-IX [8], які відіграють, ключову роль у встановленні правової основи для підзвітності та відповідальності посадових осіб. Зокрема, Закон “Про державну службу” регулює правовий статус державних службовців, визначаючи їхні обов'язки, права та відповідальність, що є основою для професійної і підзвітної діяльності в державному секторі. “Про запобігання корупції” передбачає механізми боротьби з корупцією, такі як декларування доходів та майна посадовими особами і обмеження на їхню підприємницьку діяльність. “Про адміністративну процедуру” встановлює правила і процедури,

що забезпечують прозорість та передбачуваність рішень посадових осіб, що також сприяє їхній підзвітності. Разом ці нормативні акти створюють комплексну систему для забезпечення підзвітності та відповідальності у публічному управлінні.

Проте, на практиці, існує ряд прогалин та суперечностей у законодавстві, які ускладнюють ефективне застосування цих принципів. Наприклад, незважаючи на детальні регулювання в законодавстві, часто виникають ситуації, коли посадові особи уникають відповідальності за свої дії через неузгодженість або недостатню чіткість правових норм. Це може включати як проблеми з визначенням меж повноважень, так і недостатню деталізацію процедур для притягнення до відповідальності. Така ситуація підриває довіру громадян до державних інституцій і сприяє поширенню корупційних практик.

Важливо також зазначити, що навіть за наявності чітких законодавчих норм, їхнє застосування часто ускладнюється на практиці через низький рівень правової культури, корупцію в судовій системі та політичний вплив на правозастосовні органи. Вказані фактори створюють додаткові перешкоди для ефективної реалізації правових механізмів підзвітності та відповідальності. Так, слід наголосити на тому, що для досягнення реальної підзвітності необхідно не тільки вдосконалювати законодавство, але й забезпечувати його неупереджене та ефективне застосування [11, с. 375].

Доречно зауважити, що недоліки в правовому регулюванні та практичні проблеми у впровадженні механізмів підзвітності і відповідальності вимагають комплексного підходу до їхнього вирішення. Це включає як удосконалення законодавства для усунення прогалин і суперечностей, так і зміцнення інституційної спроможності органів, відповідальних за контроль та застосування правових норм. Тільки таким чином можна створити ефективну систему підзвітності та відповідальності, яка буде відповідати сучасним викликам і сприяти розвитку публічного управління в Україні.

Додатково, окрім необхідності належного правового регулювання, ефективна підзвітність та відповідальність посадових осіб значною мірою залежать від інституційних механізмів контролю. Законодавчі рамки створюють фундамент для підзвітності, але їх практична реалізація потребує функціонування спеціалізованих органів та установ, які забезпечують нагляд, оцінку та відповідальність за дії посадових осіб. Ці інституції мають бути незалежними, компетентними та достатньо потужними для виконання своїх функцій без зовнішнього втручання [4, с. 31-37]. В Україні такі механізми включають як традиційні органи контролю, так і новостворені антикорупційні структури, покликані зміцнити підзвітність у державному управлінні.

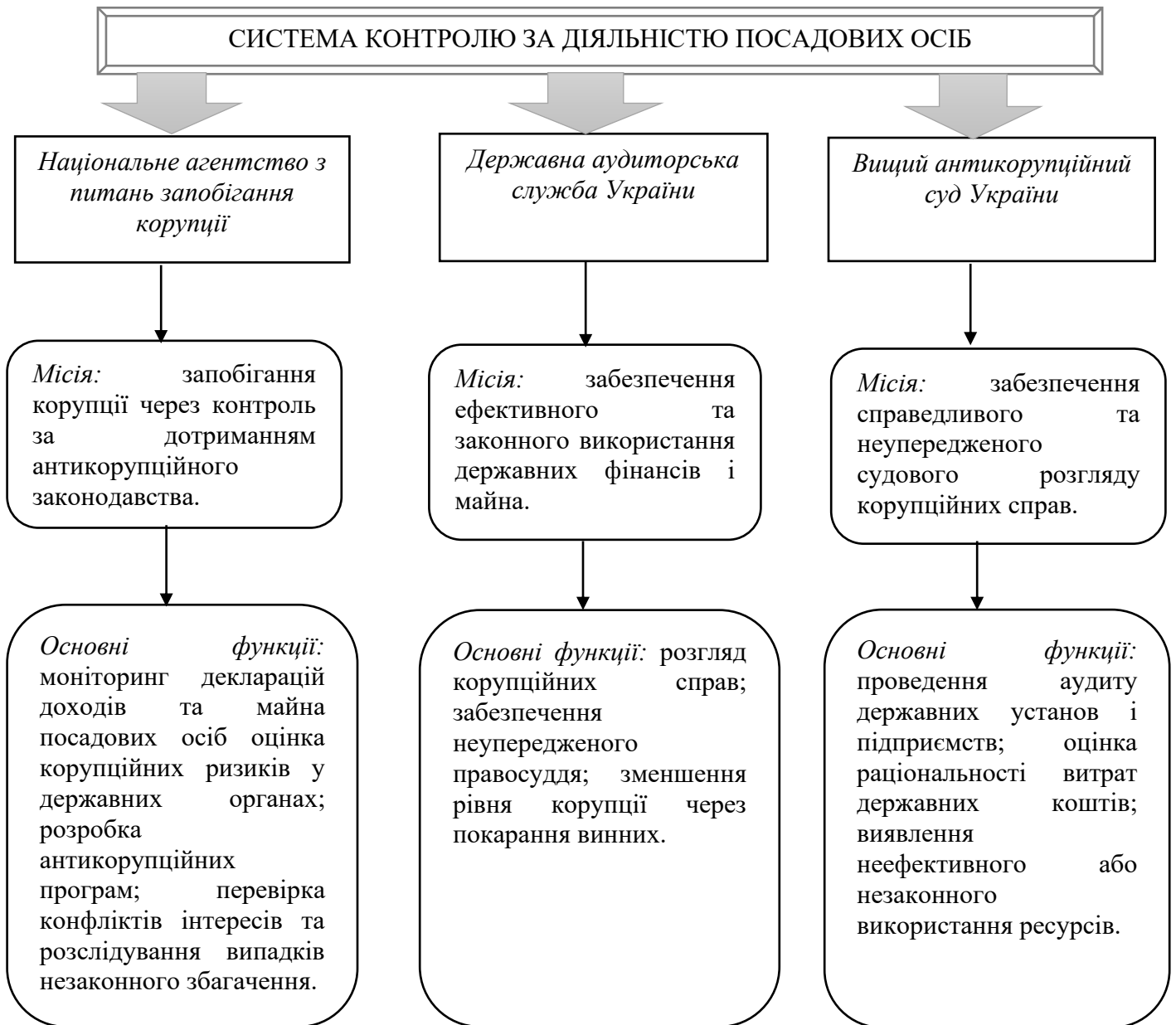
В цьому контексті, принагідно звернути увагу на те, що для забезпечення підзвітності посадових осіб, в Україні створено низку інституцій, які відповідають за нагляд та контроль за їхньою діяльністю. Ключовими серед цих установ є Національне агентство з питань запобігання корупції (далі – НАЗК), Державна аудиторська служба України та Вищий антикорупційний суд України. Кожна з цих інституцій має свою унікальну роль у системі контролю, що забезпечує різні аспекти підзвітності та відповідальності в публічному управлінні [7].

Важливо відзначити, що Національне агентство з питань запобігання корупції є центральним органом виконавчої влади, основна місія якого полягає у запобіганні корупції та контроль за дотриманням антикорупційного законодавства. НАЗК відповідає за моніторинг декларування доходів та майна посадовими особами, оцінку корупційних ризиків у державних органах та розробку антикорупційних програм. Воно також проводить перевірки конфліктів інтересів і розслідує випадки незаконного збагачення [7]. Втім, попри важливу роль агенства, його ефективність часто знижує недостатня незалежність від політичного впливу та обмеженість ресурсів, що ускладнює повноцінне виконання його функцій.

При цьому не слід забувати про Державну аудиторську службу України, яка займається контролем за ефективним і законним використанням державних фінансів та майна. Вона здійснює аудит державних установ і підприємств, оцінюючи раціональність витрат і виявляючи випадки неефективного чи незаконного використання державних ресурсів. Цей наглядовий орган забезпечує прозорість і підзвітність у фінансових питаннях, що є критично важливим для попередження зловживань [6]. Проте, як і в випадку з Національним агентством з питань запобігання корупції, ефективність Державної аудиторської служби може бути обмежена браком кваліфікованого персоналу та ресурсів, а також впливом з боку політичних і бізнесових груп.

Не можна також оминати той факт, що Вищий антикорупційний суд України є відносно новим елементом в системі інституційного контролю. Він створений з метою забезпечення справедливого судового розгляду корупційних справ, що включає як дрібні правопорушення, так і складні корупційні схеми. Суд має забезпечити неупереджене та швидке правосуддя, що допоможе зменшити рівень корупції в державному секторі [5]. Однак, ефективність цього суду залежить від його незалежності та здатності опиратися зовнішньому тиску. Наразі викликами для Вищого антикорупційного суду України залишаються довготривалі процедури та високий рівень навантаження на суддів.

Усі ці інституції працюють разом для забезпечення підзвітності посадових осіб, проте їхня робота значною мірою залежить від ефективної координації та співпраці. Для більш детального розуміння функцій та взаємодії цих органів, доречно розглянути рис. 1., який ілюструє їхні ключові ролі та завдання в системі контролю.

Рис. 1. Інституційні механізми контролю за діяльністю посадових осіб в Україні

Джерело: авторська розробка

Попри важливість та існування вищезазначених спеціалізованих інституцій, що забезпечують нагляд та контроль за посадовими особами, ефективність їхньої діяльності залишається під питанням. Існування цих органів створює необхідну інфраструктуру для підтримання підзвітності та запобігання

зловживанням, проте їхня робота часто ускладнюється низкою практичних проблем. Політичний тиск, обмежені ресурси та недосконалість внутрішньої координації між інституціями значно знижують їхню здатність ефективно виконувати свої функції. Ці виклики підкреслюють глибокі проблеми у впровадженні відповідальності в системі публічного управління. Розуміння цих проблем є критичним для подальшого вдосконалення системи підзвітності та забезпечення належного рівня відповідальності посадових осіб.

Необхідно зауважити, що одним із ключових викликів у забезпеченні підзвітності посадових осіб є реалізація механізмів відповідальності на практиці. Незважаючи на наявність розроблених правових і інституційних основ, багато випадків зловживання владою або корупційних дій залишаються без належної реакції. Це може бути пов'язано з недостатньою незалежністю судової системи та інших правозастосовних органів, які часто піддаються політичному або економічному впливу [3, с. 45-48]. Така ситуація ускладнює об'єктивне розслідування та притягнення до відповідальності посадових осіб, які порушують закон.

Іншим значущим викликом є низький рівень кадрового забезпечення та недостатнє фінансування контролюючих органів. Брак кваліфікованих фахівців і обмежені ресурси значно знижують здатність таких інституцій, як НАЗК та Державна аудиторська служба, проводити ретельні перевірки і розслідування. Це створює умови, коли деякі випадки корупції або зловживання можуть залишатися непоміченими або розслідуються поверхнево, що підриває загальну ефективність системи підзвітності.

Додатково, політичний вплив на роботу контролюючих органів є ще одним серйозним викликом. Незалежність таких інституцій, як Національне агентство з питань запобігання корупції, Державна аудиторська служба України та Вищий антикорупційний суд, є критично важливою для забезпечення справедливого і неупередженого правосуддя та ефективного нагляду. Однак, на

практиці, окреслені органи часто піддаються тиску з боку політичних еліт або економічно потужних груп, що знижує їхню здатність діяти незалежно. Цей тиск може виявлятися у вигляді затягування процедур, впливу на кадрові призначення або обмеження ресурсів, що ускладнює їхню здатність повноцінно виконувати свої функції.

Крім того, існують виклики, пов'язані з координацією та співпрацею між різними контролюючими органами. Недостатня взаємодія між НАЗК, Державною аудиторською службою та Вищим антикорупційним судом може призводити до дублювання зусиль, неефективного використання ресурсів та прогалин у нагляді. Це ускладнює комплексний підхід до контролю за діяльністю посадових осіб і створює додаткові перешкоди на шляху до забезпечення підзвітності.

В цілому, сучасні виклики, з якими стикається система публічного управління України, вимагають комплексного підходу до впровадження реформ, спрямованих на забезпечення підзвітності та відповідальності посадових осіб. Вдосконалення існуючого законодавства є першим кроком на цьому шляху. Важливо усунути правові прогалини та забезпечити узгодженість нормативно-правових актів, які регулюють діяльність посадових осіб. Це включає не лише оновлення законів, але й розробку нових регламентів, що враховують сучасні реалії та потреби суспільства.

Сильні та незалежні інституції, що відповідають за контроль та нагляд, також відіграють критичну роль у забезпеченні підзвітності. НАЗК, Державна аудиторська служба та Вищий антикорупційний суд України мають бути посилені не тільки законодавчо, але й організаційно. Це включає забезпечення їх належним фінансуванням, розвиток кадрового потенціалу через навчання та підвищення кваліфікації працівників, а також надання їм необхідних інструментів для ефективного виконання своїх функцій. Забезпечення

незалежності цих органів від політичного впливу є вирішальним для їх ефективної роботи.

Інноваційні технологічні рішення також можуть значно покращити процеси нагляду і контролю в публічному управлінні. Впровадження електронних систем для декларування майна, автоматизованих інструментів аналізу ризиків та цифрових платформ для моніторингу державних витрат може зменшити можливості для корупції та зловживань. Технології також можуть сприяти підвищенню прозорості процесів і забезпечити громадянам доступ до інформації про діяльність посадових осіб, що є важливим елементом підзвітності [1, с. 11-16].

Проте, успіх реформ значною мірою залежить від політичної волі та підтримки з боку вищих ешелонів влади. Реформи, спрямовані на підвищення підзвітності та відповідальності, часто стикаються з опором з боку тих, хто виграє від існуючих систем. Тому важливо забезпечити широке суспільне залучення та підтримку, щоб створити сприятливі умови для проведення необхідних змін. Підтримка міжнародних партнерів і використання передового досвіду інших країн також може сприяти успішному впровадженню реформ.

Підсумовуючи, варто наголосити на тому, що забезпечення реальної підзвітності та відповідальності посадових осіб у системі публічного управління України вимагає системних і послідовних зусиль. Це включає удосконалення законодавчої бази, зміцнення інституційного потенціалу, впровадження сучасних технологій і, найголовніше, забезпечення політичної та громадської підтримки реформ. Лише через комплексний підхід і злагоджену роботу всіх зацікавлених сторін можна досягти стійких результатів і забезпечити ефективно та прозоре публічне управління в Україні.

Висновки та пропозиції. Забезпечення підзвітності та відповідальності посадових осіб є основоположним елементом ефективної системи публічного управління в Україні. Сучасна правова база та інституційні механізми

контролю, такі як Національне агентство з питань запобігання корупції, Державна аудиторська служба та Вищий антикорупційний суд України, відіграють ключову роль у створенні умов для прозорості та доброчесності в державному секторі. Однак, незважаючи на наявність цих механізмів, практична їх реалізація стикається з численними викликами, включаючи політичний тиск, недостатнє фінансування, брак ресурсів і координації. Окреслені проблеми вимагають комплексного підходу до реформ, спрямованих на зміцнення законодавчої основи, покращення роботи інституцій контролю та забезпечення їхньої незалежності.

Подолання існуючих викликів та впровадження ефективних механізмів підзвітності та відповідальності вимагає системних і послідовних зусиль. Це включає не лише вдосконалення законодавчих рамок, але й забезпечення належного функціонування контрольних органів, розвиток їхнього кадрового потенціалу та впровадження новітніх технологій для підтримки прозорості та нагляду. Важливу роль також відіграє політична воля та громадська підтримка реформ, які можуть сприяти створенню стабільної та довіреної системи публічного управління. Тільки завдяки скоординованим зусиллям усіх зацікавлених сторін можна досягти реальної підзвітності та відповідальності посадових осіб, що є необхідною умовою для сталого розвитку та процвітання України.

Література

1. Голик Ю. Ю. Принцип підзвітності та відповідальності органів місцевого самоврядування в умовах децентралізації влади: міжнародно-правове регулювання. *Київський часопис права*. Вип. № 1. 2023. С. 11-16. URL: <http://kyivchasprava.kneu.in.ua/index.php/kyivchasprava/article/view/245/232>
2. Конституція України від 01 січня 2020 року № 27-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>

3. Миколюк А. В. Публічне управління в умовах військового стану: питання ефективності. *Публічне управління і адміністрування в Україні*. Вип. № 29. 2022. С. 45-48. URL: <https://pag-journal.iei.od.ua/archives/2022/29-2022/8.pdf>
4. Мінакова Є. В. Підзвітність та підконтрольність органів місцевого самоврядування в умовах реформи децентралізації влади. Електронне наукове видання “Аналітично-порівняльне правознавство”. *Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень*. Вип. № 2. 2023. С. 31-37. URL: <http://journal-app.uzhnu.edu.ua/article/view/281225/275366>
5. Офіційний вебсайт: Вищий антикорупційний суд. URL: <https://hcac.court.gov.ua/hcac/>
6. Офіційний вебсайт: Державна аудиторська служба України. URL: <https://dasu.gov.ua/>
7. Офіційний вебсайт: Національне агентство з питань запобігання корупції. URL: <https://nazk.gov.ua/uk/>
8. Про адміністративну процедуру: Закони України від 01 січня 2024 року № 3295-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2073-20#Text>
9. Про державну службу: Закони України від 18 травня 2024 року № 3633-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19#Text>
10. Про запобігання корупції: Закони України від 04 травня 2024 року № 3621-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text>
11. Ситник Г. П., Зубчик О. А., Орел М. Г., Штельмашенко М. Г. Політико-правове забезпечення публічного управління та адміністрування: підручник за ред. Г. П. Ситника. Вінниця: ФОП Кушнір Ю. В., 2020. 504 с. URL: <https://ipacs.knu.ua/pages/dop/336/files/94ecd596-74a9-4c8e-859c-565b0682ba8e.pdf>

References

1. Holyk, Yu. Yu. (2023), “The principle of accountability and responsibility of local self-government bodies in conditions of decentralization of power: international legal regulation”, *Kyivskyi chasopys prava*, vol 1, pp. 11-16. available at: <http://kyivchasprava.kneu.in.ua/index.php/kyivchasprava/article/view/245/232> (Accessed 14 August 2025).
2. The Verkhovna Rada of Ukraine (1996), The Law of Ukraine “Constitution of Ukraine”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (Accessed 17 August 2025).
3. Mykoliuk A. V. (2022), “Public administration under martial law: the question of efficiency”, *Publichne upravlinnia i administruvannia v Ukraini*, vol. 29, pp. 45-48. available at: <https://pag-journal.iei.od.ua/archives/2022/29-2022/8.pdf> (Accessed 19 August 2025).
4. Minakova Ye. V. (2023), “Accountability and control of local self-government bodies in the conditions of the reform of power decentralization”, *Teoriia ta istoriia derzhavy i prava; istoriia politychnykh i pravovykh uchen*, vol. 2, pp. 31-37. available at: <http://journal-app.uzhnu.edu.ua/article/view/281225/275366> (Accessed 22 August 2025).
5. Official website “Supreme Anti-Corruption Court” (2025), available at: <https://hcac.court.gov.ua/hcac/> (Accessed 23-31 August 2025).
6. Official website “State Audit Service of Ukraine” (2025), available at: <https://dasu.gov.ua/> (Accessed 23 August 2025).
7. Official website “National Agency on Corruption Prevention” (2025), available at: <https://nazk.gov.ua/uk/> (Accessed 23-31 August 2025).

8. The Verkhovna Rada of Ukraine (2024), The Law of Ukraine “About the administrative procedure”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2073-20#Text> (Accessed 5 August 2025).

9. The Verkhovna Rada of Ukraine (2024), The Law of Ukraine “About civil service”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19#Text> (Accessed 6 August 2025).

10. The Verkhovna Rada of Ukraine (2024), The Law of Ukraine “On prevention of corruption”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text> (Accessed 6 August 2025).

11. Sytnyk, H. P., Zubchuk, O. A., Orel, M. H. and Shtelmashenko, M. H. (2020), Polityko-pravove zabezpechennia publichnoho upravlinnia ta administruvannia [Political and legal provision of public management and administration], FOP Kushnir Yu. V., Vinnytsia, Ukraine, available at: <https://ipacs.knu.ua/pages/dop/336/files/94ecd596-74a9-4cce-859c-565b0682ba6e.pdf> (Accessed 10 August 2025).

Стаття надійшла до редакції 03.09.2025 р.